

II. Istoricul cercetărilor.

Când cercetarea geografică se află în stadiul incipient iată că primele mărturii ale observațiilor statice, neaplicative se întâlnesc încă din anul 1895, articolul *'Câteva observări asupra cursurilor râurilor din Valahia, Țara Românească'* semnat de Ludovic Mrazec, constituie o rampă de lansare în documentarea științifică asupra acestei zone, spre exemplu prima sinteză asupra studiului țării înfăptuită de Emmanuel de Martonne în lucrarea *'La Valachia'*, tot o prezentare statică a formelor de relief fără corelații genetice, însă meritul sau îl constituie abordarea problemelor geomorfologice (de fapt primele astfel de abordări).

Anul 1937 aduce un aspect inovator al studiilor asupra Câmpiei Române prin analiza științifică *'La plaine Roumaine et la Balte du Danube'*, semnată Gheorghe Murgoci, în care accentul cade pe geologia fundamentului, iar șapte ani mai târziu se aduc completări de către George Vâlsan prin lucrarea *'Studii geografice în Câmpia Română/Buletinul Societății de Geografie vol. XXXII'*, munca sa continuând și în 1915, publicând lucrarea *'Câmpia Română/Buletinul Societății de Geografie, vol. XXXV'*, 1917-*'Dări de seamă ale Institutului Geologic Român, articolul 'Influența climatologică în Câmpia Română'*.

Un alt mare geograf român, Vintilă Mihăilescu, publică articole de mare interes în 1922: *'Contribuții la studiul populației și așezărilor omenești din Câmpia Română'*, între anii 1853-1859 *'Buletinul Societății Geografice vol. XI'*, în 1924 lucrarea *'Vlășia și Mostiștea'*, apoi *'Mari regiuni morfologice ale României'* în 1931, ca răspuns al lucrării din 1923 a lui Emil Protopopescu Peche, *'Cercetări agrogeologice în Câmpia Română, între Valea Mostiștei și râul Olt'*, unde realizează primele corelații între substratul geologic al Câmpiei Române și activitățile agricole.

Din anul 1933 apar lucrări de excepție, care trimit și spre latura umanistă a acestei discipline aflată în plin progres.

Profesorul Stroescu Petre publică lucrarea *'Teleormănenii prin veacuri'*, profesorul Staicu Nicolae, *'Așezările județului Teleorman-originea, denumirea și progresul lor (1956)'*, în care se aduc referiri la toponimia, vechimea, economia, societatea vechii localități rurale, Vida (în prezent Videle). Aspectul geomorfologic va prezenta din 1946 o preocupare prioritară pentru geografii români, prin studiile lui Petre Coteț *'Câlniștea, o vale tectonică de tip balcanic'*, *'Piemonturile de acumulare și importanță studiului lor (1956)'*.

Zece ani mai târziu, Vintilă Mihăilescu în lucrarea sa *'Dealurile și Câmpiile României'*, studiază spațiul dintre Olt și Argeș, denumindu-l Câmpia Găvanu-Burdea și îl subdivide în Câmpia Boianului (Olt-Vedea), Câmpia Vedei (Vedea-Teleorman), Câmpia Găvanu-Burdea (Teleorman-Argeș), și Câmpia Piteștiului în partea nordică, ca în 1969 în *'Geografia Fizică a României'* să denumească

Câmpia Găvanu-Burdea, sectorul Olt-Argeș, la care pe lângă subunitățile menționate mai include și Câmpia Burnasului și Câmpia Vlascei.

În 1973, Petre Coteț, în lucrarea '*Geomorfologia României*' denuște teritoriul dintre Olt și Argeș, Câmpia Burnasului, respectiv Găvanu-Burdea. '*Atlasul geografic al R.S.R.*' delimitează pe 'Harta hipsometrică' spațiul geografic în care este cuprins orașul Videle: Câmpia Boianului între Olt și Vedea, axată pe bazinul hidrografic Călmațui, Câmpia Găvanu-Burdea între Vedea și Argeș (la nord de Valea Câlniștei) și Câmpia Burnasului în sud până la Lunca Dunării.

În final, în 1976 apare '*Monografia județului Teleorman*' întocmită de profesorii P.Gaștescu, C.Rusenescu, A.Breier, sub egida Institutului de Geografie, iar după 1995, apare o lucrare de geografie umană scrisă de jurnalista Patricia Marinescu, intitulată '*Așezari umane de pe valea Glavaciocului*', dar și o serie de articole publicate de către Octavian Cocoș și Alina Cocoș, având ca zonă de studiu Valea Câlniștei.